

Sygn. akt II Ca 556/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sabina Ziser
Sędziowie:	SO Sylwia Kornatowicz (sprawozdawca) SO Jolanta Pratkowiecka
Protokolant:	referent stażysta Katarzyna Urbanowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2013 roku w Legnicy

na rozprawie sprawy

z wniosku Skarbu Państwa-Starosta (...)

przy udziale uczestników postępowania Z. R. (1), Z. R. (2), Gminy K.-Wójt Gminy K., Gminy L.-Wójt Gminy L. i Skarbu Państwa-Marszałek Województwa (...), działający przez (...) Zarząd Melioracji i (...) we W. Oddział w L.

o rozgraniczenie

na skutek apelacji uczestnika postępowania Z. R. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 6 maja 2013 roku

sygn. akt VII Ns 947/10

p o s t a n a w i a :

I. **oddalić apelację;**

II. **zasądzić od uczestnika postępowania Z. R. (1) na rzecz uczestnika postępowania Z. R. (2) kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 556/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6.05.2013 r. Sąd Rejonowy w Legnicy dokonał rozgraniczenia nieruchomości w sprawie sygn. akt VII Ns 947/10 z wniosku Skarbu Państwa – Starosty (...). Sąd Rejonowy ustalił przebieg granic kolejno między sześcioma działkami, w tym w szczególności w odniesieniu do działek: 1/ numer (...), położonej w G. i stanowiącej

własność uczestnika postępowania Z. R. (1), 2/ numer (...), położonej w K. i stanowiącej własność Skarbu Państwa – Marszałka Województwa (...) Zarządu Melioracji i (...) we W. Oddział w L., 3/ numer (...), położonej w K. i stanowiącej własność uczestnika postępowania Z. R. (2). Ustalenia granic dokonał Sąd w oparciu o opinie biegłej sądowej z zakresu geodezji K. P. i sporządzony przez nią plan rozgraniczenia, które uczynił Sąd integralną częścią postanowienia.

Rozgraniczenia Sąd Rejonowy dokonał w oparciu o stan prawny, powołując przepis art. 153 k.c. oraz wskazując, że po przeprowadzeniu postępowania dowodowego strony ostatecznie zgodziły się ze spornym dotychczas przebiegiem granic.

O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na mocy art. 520 k.p.c., uznając, że stosownie do art. 152 k.c. właściciele sąsiadujących ze sobą nieruchomości winni w równych częściach ponieść koszty rozgraniczenia, niezależnie od wielkości ich działek. Dało to w odniesieniu do każdego właściciela kwotę 3.678,45 zł, co po uwzględnieniu uiszczonych zaliczek skutkowało obciążeniem Z. R. (1) kwotą 2.178,44 zł, a uczestnika Z. R. (2) kwotą 1.978,44 zł.

W pisemnym uzasadnieniu orzeczenia Sąd I instancji przedstawił ponadto rozważania w przedmiocie zawieszenia postępowania o rozgraniczenie z uwagi na złożony przed jego zakończeniem przez uczestnika Z. R. (1) wniosek o stwierdzenie zasiedzenia działki nr (...), zarejestrowany jako osobna sprawa pod sygn. akt VII Ns 114/13. Sąd nie znalazł podstaw do zawieszenia wskazując, że ewentualne zasiedzenie nie wpłynie na przebieg ustalonych między nieruchomościami granic. Nawet w przypadku stwierdzenia zasiedzenia granice te będą takie same, gdyż wniosek o zasiedzenie obejmuje całą działkę (...) (a nie tylko jej część), którą na skutek błędu popełnionego przy podziale w roku 1996 w całości włączono do granic działki nr (...), a ponadto działki nr (...) (własność Z. R. (2)) oraz nr (...) (własność Z. R. (1) jako wnioskodawcy w sprawie o zasiedzenie) oddziela działka nr (...), również objęta rozgraniczeniem.

Apelację w tej sprawie złożył uczestnik postępowania Z. R. (1). Zarzucił naruszenie prawa procesowego, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, mianowicie art. 177§1 pkt 1 k.p.c. poprzez niezawieszenie postępowania mimo tego, że rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależne jest od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego, tj. postępowania o zasiedzenie, którego przedmiot stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Skarżący wskazał, że złożony w osobnej sprawie wniosek o zasiedzenie nieruchomości jest dalej idący niż zarzut zasiedzenia, podniesiony w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości. Z. R. (1) zakwestionował ponadto obciążenie go kosztami sądowymi w sytuacji, gdy konieczność rozgraniczenia wynika z błędów geodetów, przez co koszty wywołane zostały okolicznościami, na które uczestnik nie miał wpływu. Z. R. (1) wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, że w dniu 29.01.2013 r. Z. R. (1) złożył wniosek o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności działki nr (...), położonej w K.. Sprawa zarejestrowana została 30.01.2013 r. pod sygn. akt VII Ns 114/13 jako tocząca się przy udziale Z. R. (2), któremu odpis wniosku doręczono 16.05.2013 r. Postępowanie w tej sprawie zostało zawieszono w dniu 30.07.2013 r. do czasu zakończenia postępowania w niniejszej sprawie o rozgraniczenie (dowód: akta Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. VII Ns 114/13).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji podjął słuszną decyzję, nie zawieszając postępowania w sprawie o rozgraniczenie z uwagi na wszczęcie postępowania z wniosku Z. R. (1) o zasiedzenie działki nr (...). Pomijając kwestię daty zawisłości tej drugiej sprawy (co na dzień rozpoznawania apelacji już nastąpiło), należy w pełni zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż rozstrzygnięcie sprawy o rozgraniczenie nie zależy od wyniku postępowania w sprawie o zasiedzenie.

Decydująca jest tu okoliczność, słuszenie podkreślana przez Sąd Rejonowy, że w sprawie sygn. akt VII Ns 114/13 Z. R. (1) domaga się stwierdzenia zasiedzenia całej działki nr (...), czyli w jej rzeczywistych granicach. Granice te w toku niniejszego postępowania stały się między właścicielami sąsiadujących działek niesporne, a w sprawie o zasiedzenie Sąd będzie badał, czy Z. R. (1) był przez określony czas posiadaczem samoistnym całej działki nr (...) jako błędnie

włączonej graficznie w obszar działki nr (...). Jeżeli Sąd uwzględni wniosek Z. R. (1), to stwierdzi nabycie przez niego własności działki (...). Jeżeli wniosek zostanie oddalony, to nie nastąpi zmiana podmiotu prawa własności wskazanej działki. W żadnym z tych przypadków nie ulegną zmianie granice nieruchomości, objętych niniejszym postępowaniem o rozgraniczenie, ustalone na podstawie opinii biegłej z zakresu geodezji i zaakceptowane ostatecznie przez poszczególnych właścicieli nieruchomości. Oznacza to, że wynik sprawy o zasiedzenie nie ma żadnego wpływu na rozstrzygnięcie sprawy o rozgraniczenie, toteż zawieszenie postępowania w tej sprawie na podstawie art.177§1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c. było i jest zbyteczne. Sąd Rejonowy przedstawił wystarczającą argumentację takiego stanowiska, a ponieważ jest ona wyczerpująca, to nie wymaga uzupełniania ani powielania.

Za prawidłowe uznał Sąd odwoławczy orzeczenie Sądu I instancji w przedmiocie kosztów postępowania. Ma ono oparcie w powołanych przez ten Sąd przepisach art.152 k.c. oraz art.520§1 k.p.c., zgodnie z którymi koszty rozgraniczenia ponoszą właściciele nieruchomości w równych częściach, a uczestnicy postępowania sądowego o rozgraniczenie, nie mając sprzecznych interesów i oczekując ustalenia prawidłowych granic, winni w takim samym stopniu partycypować w kosztach tego postępowania, stosownie do swego w nim udziału.

W takim stanie rzeczy apelacja uczestnika Z. R. (1) podlegała w całości oddaleniu jako niezasadna na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach instancji odwoławczej zapadło na podstawie art.520§3 zd.1 k.p.c. Zdaniem Sądu odwoławczego z uwagi na treść i zakres wniesionej apelacji, skierowanej w istocie przeciwko właścicielowi działki nr (...), zachodzą w postępowaniu apelacyjnym podstawy do zastosowania zasady odpowiedzialności za wynik tego postępowania. Zarzut apelacji dotyczy co do meritum wyłącznie kwestii zasiedzenia nieruchomości Z. R. (2), co przesądza o sprzeczności interesów tego uczestnika oraz skarżącego w instancji odwoławczej. Z. R. (2) złożył na rozprawie wniosek o zasądzenie od skarżącego kosztów zastępstwa prawnego, które wynoszą 180 zł, zgodnie z §8 ust. 2 w zw. z §13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...). Wniosek ten podlegał uwzględnieniu na skutek oddalenia apelacji, o czym orzeczono w punkcie II postanowienia Sądu Okręgowego.